

สรุปมติการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖

วันศุกร์ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖

ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน ๑๕ ชั้น

เรื่อง การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๕ กลุ่มสาขาอาชีพ ๑๓ สาขาอาชีพ

คณะกรรมการค่าจ้างได้มีการพิจารณาอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๕ กลุ่มสาขาอาชีพ ๑๓ สาขาอาชีพ ได้แก่

๑) กลุ่มสาขาอาชีพช่างช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๓ สาขาอาชีพ ได้แก่ ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง ช่างประกอบท่อ ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ

๒) กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน ๑ สาขาอาชีพ ได้แก่ ช่างสีเครื่องเรือน

๓) กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง จำนวน ๓ สาขาอาชีพ ได้แก่ ช่าง หินขัด ช่างฉาบยิปซั่ม ช่างมุงหลังคากระเบื้อง

๔) กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล จำนวน ๓ สาขาอาชีพ ได้แก่ ช่างบำรุงรักษารถยนต์ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก

๕) กลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ จำนวน ๓ สาขาอาชีพ ได้แก่ นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (สุคนธ์บำบัด) นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (วาริบำบัด) นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (โภชนบำบัด)

โดยมีประเด็นการพิจารณา ๓ ประเด็น ดังนี้

๑) พิจารณา (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๑๓ สาขาอาชีพ ตามที่คณะอนุกรรมการฯ ทั้ง ๕ คณะเสนอ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ทั้ง ๕ คณะ มีหลักการในการพิจารณากำหนด (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือคณะอนุกรรมการฯ ทั้ง ๕ คณะ ดังนี้

๑.๑) มีความพร้อมในเรื่องประกาศมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ มีผู้ทดสอบฝีมือแรงงาน และสถานที่ทดสอบ

๑.๒) สาขาอาชีพที่มีผู้สอบผ่านจำนวนน้อย หรือยังไม่มีผู้สมัครสอบ และไม่มีผู้สอบผ่านมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเลย เช่น ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (วาริบำบัด) และนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (โภชนบำบัด) เป็นต้น ควรมีการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้คนเข้าสู่สาขาอาชีพนี้มากขึ้น และส่งเสริมให้ลูกจ้างในสาขาอาชีพนี้ให้ความสนใจเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฯ มากยิ่งขึ้น

๑.๓) ผลการสำรวจฯ ประกอบกับอัตราค่าจ้างที่จ้างในปัจจุบัน โดยการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือไม่ควรสูงเกินไป เพราะจะส่งผลต่อผู้ประกอบการและอาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย

๑.๔) แต่ละกลุ่มสาขาอาชีพได้พิจารณาเรียงลำดับทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ความยากง่ายภายในกลุ่มสาขาอาชีพ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือให้สอดคล้องกับสาขาที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ และทักษะที่มากกว่า ควรจะมีอัตราค่าจ้างที่สูงกว่า

9(7)-1907

สสร

2556

ห้องสมุดกระทรวงแรงงาน

AC0004664

สรุปมติการประชุมคณะ

(AC 000 46 64)

9(7)-1907 สสร 2556

๑.๕) การเทียบเคียงกับอัตราค่าจ้างในสาขาอาชีพที่ได้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๒๒ สาขาอาชีพไปแล้ว

๑.๖) อุปทานแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพในตลาดแรงงานปัจจุบัน

๒) พิจารณากำหนดวันที่จะประกาศใช้บังคับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือทั้ง ๑๓ สาขาอาชีพ

๓) พิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ซึ่งเสนอความเห็นเกี่ยวกับข้อความในประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๓) ในข้อ ๕ “นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมด หรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น” โดยเห็นว่า คณะกรรมการค่าจ้างได้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ของช่างฝีมือในแต่ละระดับ ซึ่งปัจจุบันการจ้างงานโดยทั่วไปสถานประกอบกิจการไม่ได้มอบหมายงานให้ช่างฝีมือทำครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดในแต่ละระดับ ยกเว้นสถานประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีช่างฝีมือไม่กี่คน สถานประกอบกิจการส่วนใหญ่จะมอบหมายงานให้ช่างฝีมือทำตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการชิ้นงาน ดังนั้น เพื่อความเป็นธรรมกับทั้งสถานประกอบกิจการและช่างฝีมือ จึงมีความเห็นว่าควรตัดคำว่า “ส่วนหนึ่งส่วนใด” ในประกาศฯ ข้อ ๕

ที่ประชุมได้อภิปรายให้ความเห็นสรุปได้ดังนี้

๑) การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ต้องคำนึงถึงสภาพการจ้างงานที่แท้จริง เพราะการกำหนดอัตราค่าจ้างในบางสาขาอาชีพหากกำหนดให้ต่ำกว่าความเป็นจริงอาจส่งผลกระทบต่อกำหนดราคากลาง เช่น งานก่อสร้าง เป็นต้น

๒) วัตถุประสงค์หลักในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คือ การสร้างแรงจูงใจให้แรงงานทั่วไปมีความสนใจที่จะเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ดังนั้นหากกำหนดอัตราค่าจ้างที่ต่ำเกินไปหรือใกล้เคียงกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะส่งผลให้แรงงานไม่มีแรงจูงใจในการเข้ารับการทดสอบ

๓) การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่สูงหรือต่ำเกินไปในบางสาขาอาจส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานในอนาคต เนื่องจากแรงงานที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่อาจนำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมาประกอบการพิจารณาในการเลือกที่จะพัฒนาตนเองเพื่อเข้าทำงานในสาขาที่มีอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่สูงเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจก่อให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในสาขาที่มีอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่า

๔) ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือถึงแม้ว่าในแต่ละสาขาจะมีหลักในการพิจารณาทั้งจากผลการสำรวจ สภาพการจ้างงานจริง รวมทั้งได้มีการสัมมนา (ร่าง) กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้วก็ตาม แต่ยังไม่ีหลักการที่เป็นกลางและชัดเจนเพื่อให้แต่ละสาขายึดเป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาได้ จึงเห็นควรว่าในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือครั้งต่อไปควรมีหลักเกณฑ์มาตรฐานที่มีความถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับเพื่อให้ในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เช่น ให้นำหนักข้อมูลจากการสำรวจ ค่าความยากง่าย ทักษะฝีมือ โอกาสในการดำเนินธุรกิจ ความขาดแคลนแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพเป็นสัดส่วนร้อยละเท่าไร

ในการประชุมครั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างได้เชิญผู้แทนคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือของแต่ละกลุ่มสาขาอาชีพเข้าร่วมชี้แจงและให้ความเห็นต่อที่ประชุม ดังนี้

๑) การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เป็นการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแล้ว ซึ่งหมายความว่าหากเข้าทำงานแล้วอาจจะได้รับค่าจ้างที่สูงกว่านี้ตามสภาพการจ้างจริงแต่ไม่ให้ต่ำกว่าที่กำหนด

๒) การเริ่มต้นในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือใน ๒๒ สาขาอาชีพที่ได้ประกาศไปแล้ว และที่จะประกาศต่อไปอีก ๑๓ สาขาอาชีพ เป็นการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งในบางสาขาอาจจะมีรายละเอียดบางประการที่ไม่สอดคล้องกับการกำหนดสาขาอาชีพในภาคอุตสาหกรรม ทำให้เกิดความไม่เข้าใจ และไม่ยอมรับในภาคอุตสาหกรรม ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาจึงได้มีการดำเนินการให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมกันกำหนดมาตรฐานฝีมือจำนวน ๑๑ กลุ่มสาขาอาชีพ ซึ่งจะเป็นมาตรฐานที่สอดคล้องกับการแบ่งประเภทอุตสาหกรรมของภาคอุตสาหกรรมที่แท้จริง และสะท้อนการจ้างงานจริงในสถานประกอบกิจการ ซึ่งจะส่งผลให้การกำหนดค่าจ้างเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม และเกิดความเข้าใจที่ตรงกันทั้งสองหน่วยงาน

๓) หลักการในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะแตกต่างกับหลักการในการกำหนดอัตราค่าจ้างมาตรฐานฝีมือในประเด็นที่ว่า การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะพิจารณาเกี่ยวกับอัตราเงินเพื่อและค่าครองชีพของแรงงานเป็นสำคัญแต่ในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือจะคำนึงถึงทักษะฝีมือของแรงงานที่สูงขึ้นจากแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือทั่วไป จึงเป็นเหตุให้อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นไปตามทักษะฝีมือ ความยากง่าย อุปสงค์ อุปทาน และสภาพการจ้างงานจริงในแต่ละสาขาอาชีพที่แตกต่างกัน

มติ

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ดังนี้

๑) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามที่คณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ กลุ่มสาขาอาชีพช่างช่างอุตสาหกรรม กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล และกลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๕ กลุ่มสาขาอาชีพ ๑๓ สาขาอาชีพ ดังนี้

กลุ่มสาขาอาชีพ / สาขาอาชีพ	อัตราค่าจ้างไม่น้อยกว่าวันละ (บาท)		
	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓
ช่างอุตสาหกรรม			
๑. ช่างเชื่อมต่อพอลิเอทีลีนความหนาแน่นสูง	๔๖๐	ไม่มีระดับ ๒ และ ๓	
๒. ช่างประกอบท่อ	๔๐๐	ไม่มีระดับ ๒ และ ๓	
๓. ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	๔๘๐	ไม่มีระดับ ๒ และ ๓	
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์			
๔. ช่างสีเครื่องเรือน	๓๕๐	๔๕๐	ไม่มีระดับ ๓

กลุ่มสาขาอาชีพ / สาขาอาชีพ	อัตราค่าจ้างไม่น้อยกว่าวันละ (บาท)		
	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓
ช่างก่อสร้าง			
๕. ช่างหินขัด	๔๐๐	ไม่มีระดับ ๒ และ ๓	
๖. ช่างฉาบยิปซัม	๔๐๐	ไม่มีระดับ ๒ และ ๓	
๗. ช่างมุงหลังคากระเบื้อง	๔๐๐	๕๑๐	๖๒๐
ช่างเครื่องกล			
๘. ช่างบำรุงรักษารถยนต์	๓๔๐	๔๐๐	ไม่มีระดับ ๓
๙. ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	๓๖๐	๔๔๕	๕๓๐
๑๐. ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	๓๖๐	๔๔๕	๕๓๐
ภาคบริการ			
๑๑. นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก(สุคนธ์บำบัด)	๕๔๐	๗๑๕	ไม่มีระดับ ๓
๑๒. นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก(วาริบำบัด)	๕๖๕	๗๕๐	ไม่มีระดับ ๓
๑๓. นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก(โภชนบำบัด)	๖๑๕	๘๑๕	ไม่มีระดับ ๓

๒) ให้เลื่อนการพิจารณาประเด็นที่ ๒ และ ๓ ซึ่งเกี่ยวกับวันที่จะประกาศใช้บังคับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือทั้ง ๑๓ สาขาอาชีพ และการแก้ไขข้อความในประกาศคณะกรรมการค่าจ้างเรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เสนอให้คณะกรรมการค่าจ้างพิจารณาในการประชุมครั้งถัดไป

รับรองถูกต้อง

(นางชัตติยา มะหะหมัด)

นักวิชาการแรงงาน

รวบรวมเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗